

[Lilli Gyldenkilde]

krav til kommunerne. På den anden side siger statsministeren, at unge kvinder – både de på dagpenge og især de på bistandshjælp – skal hjælpes i gang med et arbejde, da det er helt urimeligt, at kvinderne skal bære den største arbejdsløshedsbyrde.

Når man ved anvisning af et arbejde ikke kan påtage sig det, fordi man ikke kan få passet børnene, så mister man dagpengene, da man så ikke antages at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Helt grotesk er det, når det er daginstitutionspladserne, der ikke står til rådighed. Resultatet heraf bliver, at de pågældende overgår til bistandshjælp, og i det system hører de ikke hjemme.

De vil gerne arbejde, men kan ikke komme til det; derfor straffes de økonomisk. Det er en uholdbar situation og en uligestilling uden sidestykke i en tid, hvor der tales utrolig meget om ligestilling.

I et enkelt tilfælde i de til spørgeren sendte breve er det så grelt, at en arbejdsløs kvinde hjælper en anden, der har fået arbejde, hvilket kan føre til, at den, der hjælper i en akut situation, risikerer at miste sine egne dagpenge.

Svar (27/5 87):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg kan oplyse, at kommunerne har planlagt en forstærket udbygning af pasningstilbudene til børn i løbet af de næste år. Det fremgår således af kommunernes social- og sundhedsplaner, at der over en 4-årig periode vil ske en betydelig stigning i det samlede antal dagtilbudspladser.

Kommunerne prioriterer selv anvendelsen af deres drifts- og anlægsbudgetter, og det er min opfattelse, at aftalen mellem regeringen og de kommunale parter om rammerne for de kommunale driftsudgifter ikke hindrer en hensigtsmæssig tilpasning af antallet af dagtilbud til børn i den enkelte kommune.

Spm. nr. S 1189

Til *miljøministeren* (14/5 87) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvad agter ministeren at foretage, hvis det bekræftes, at der i 1985-86 er afbrændt 2½ gange mere affald på afbrændingsskibet »Vulcanus II« på Nordsøen end tilladt?«

Begrundelse

Ifølge den belgiske avis *Gazet van Antwerpen* den 4. maj 1987 er der indledt politimæssig undersøgelse af Ocean Combustion Services' (OCS) virksomhed i Belgien. OCS ejer afbrændingsskibet »Vulcanus II«.

Ifølge avisen har »Vulcanus II« afbrændt 2½ gange mere affald end tilladt fra Italien, Holland, Belgien, Vesttyskland, Schweiz, Østrig og Frankrig. OCS afviser anklagerne. Bekræftes avisens oplysninger, bekræftes det samtidig, at afbrændingen ikke kan kontrolleres effektivt, hvilket jo netop har været de nordiske landes synspunkt hele tiden.

De lande, der i dag ønsker at fortsætte afbrænding af kemisk affald på havet, argumenterer bl.a. med, at kontrollen er blevet forbedret i forhold til tidligere både med hensyn til kontrollen af affald og kontrollen af afbrændingen.

Bekræftes avisens oplysninger gennem myndighedernes undersøgelser i Belgien, må overtrædelserne give anledning til en skarp protest ved Oslokommissionsmødet i juni, ligesom det må sikres bedst muligt, at der ikke sker yderligere overtrædelser, indtil havafbrænding af kemisk affald er afviklet.

Svar (25/5 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Gennem sit arbejde i Oslokommissionen og specielt i dennes teknisk-videnskabelige arbejdsgruppe (SACSA) er Miljøstyrelsen ikke kommet i besiddelse af oplysninger, som kan bekræfte, at der skulle være afbrændt 2½ gange mere affald på Nordsøen end tilladt.«

Jeg kan tilføje, at såfremt oplysningerne skulle vise sig at være korrekte, vil jeg overveje, hvorledes jeg i fællesskab med mine nordiske kolleger bedst kan reagere, således at der skabes sikkerhed for, at overtrædelser ikke vil kunne finde sted i fremtiden.

Spm. nr. S 1190

Til *ministeren for offentlige arbejder* (18/5 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):